

1

J. Holovská

Posudek na diplomovou práci Kateřiny Holovské *Obraz českého krále Jana Lucemburského v díle Guillaumea de Machaut*. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin, Praha 2011, 113 stran, obrazové přílohy

Diplomovou práci Kateřiny Holovské jsem vedl jako školitel jak za dob jejího pobytu v rámci programu Erasmus na univerzitě v Amiensu, tak po několik let v rámci česko-francouzského semináře. Do jeho programového cíle plně zapadá svým zaměřením na systematické studium česko-francouzských vztahů a kritický rozbor pasáží o českých zemích v pramenech francouzské provenience. V Amiensu měla Kateřina Holovská příležitost zdokonalovat svoje znalosti v oblasti využívání středověkých literárních pramenů pod vedením prof. Jeana Racineta, prof. Gérarda Grose a prof. Pascala Montaubina. V rámci česko-francouzského semináře pak mohla využít konzultací s předními odborníky v čele s prof. Michele Zinkem, prof. Jeanem Dufournetem a prof. Philippem Contaminem. Na úrovni práce se pozitivně otiskl jak tento pravidelný styk s představiteli francouzské medievistiky, tak vynikající jazykové znalosti Kateřiny Holovské.

K osobnosti Guillaumea de Machauta existuje obrovská odborná literatura, především ve francouzštině, ani obraz Jana Lucemburského v tvorbě tohoto plodného autora nelze pokládat za nedotčené téma. Kateřině Holovské se přesto podařilo vnést do problematiky řadu nových pohledů. Týká se to zvláště představy Guillaumea de Machaut o ideálním vládcu, jež dosud na základě širokého spektra textů v původním znění nebyla zpracována a zhodnocena.

Diplomantka si připravila půdu takřka vyčerpávajícím přehledem dosavadních historiografických prací o Guillaumovi de Machaut a kritickým výčtem hlavních literátových děl. Při načrtnutí autorova životopisu se Kateřina Holovská zaměřila na jeho působení po boku Jana Lucemburského a na osobnosti dalších urozených mecenášů, kteří charakter jeho tvorby ovlivnili.

Diplomantka správně postřehla, že východiskem pro pochopení Machautovy představy o ideálním panovníkovi je jeho pojetí hierarchizované společnosti. Na základě citlivého rozboru literárních pramenů rozlišila v poetově díle portrét krále válečníka, krále jako kurtoazního rytíře a citele žen, krále jako moudrého politika a obratného vládce. Výrazného místa se logicky dostalo skladbám *Soud českého krále*, *Soud navarrského krále* a *Přátelská útěcha*, jež dosud zůstávaly relativně stranou pozornosti historiků.

Kateřina Holovská se vydala ne sice jedinou možnou, ale akceptovatelnou cestou z hlediska metodologického: postavila totiž do kontrastu ideální obraz Jana Lucemburského, načrtnutý Guillaumem de Machaut a jeho portrét vzešlý z české historiografie od středověk po doby zcela nedávné.

Diplomantka správně zdůraznila, že většina autorových děl, v nichž je obsažena idealizovaná představa o Janu Lucemburském, vznikla až poté, co básník ve službách českého krále vskutku působil. V řadě textů tak reflektoval spíše problémy doby, kdy už působil jako kanovník v Remeši. Za podnětný pokládám pohled Kateřiny Holovské na skladbu *Dobytí Alexandrie*, kde autor již v pozdním věku zdůraznil politický rozměr vlády Jana Lucemburského, jež připravila půdu pro rozmach českého státu za jeho syna Karla.

Kateřina Holovská v diplomové práci prokázala schopnost tvůrčí práce s literárními texty středověku, především s poezií a aplikovala adekvátní přístupy k tomuto typu historických pramenů. Seznam literatury obsahuje nejdůležitější práce k tématu, přičemž diplomantka k této literatuře přistoupila kriticky a neváhala připojit vlastní korekce dosavadních názorů. K lehkým stínům práce patří občasná neobratnost výrazů a snad i absence hlubšího zhodnocení Machautových politických názorů. Pokládám tedy otázku, na kterou může diplomantka odpovědět při obhajobě: do jaké míry byl Machautův ideál panovníka, vyjádřený v portrétu Jana Lucemburského, obrácen do minulosti?

Celkově pokládám práci Kateřiny Holovské za zdařilou a splňující všechna kritéria, jež se na diplomové práce kladou. Doporučuji ji proto rád k obhajobě a prozatím ji hodnotím jako výbornou až velmi dobrou, v závislosti na průběhu obhajoby a na odpovědích připomínky a dotazy komise.

V Praze dne 16. 5. 2011

Doc. PhDr. Martin Nějedlý, Dr.